

Mohu změnit svůj osud?

Již v předchozích číslech MEDIA jsme uváděli ukázky z několika – pro dnešní dobu – mimořádných knih německého autora, **Jana van Helsinga (vlastním jménem Jan Udo Holey)**. Je to literatura faktu zaměřená na kontakty s mimoslovním světem, jako např. kniha **KDO SE BOJÍ SMRTI?** (Knihu vydalo nakladatelství ANCH-BOOKS Bratislava, objednávky v ČR na www.gnosis9.net, na Slovensku na www.anch-books.eu.) Autor, po svých zkušenostech z bezprostřední blízkosti smrti, usiloval s ní navázat kontakt, což se mu podařilo v roce 2004. V jedinečném interview položil bytosti, kterou nazýváme Smrt, 222 otázek. V následující ukázce z této knihy Smrt odpovídá na otázku v titulku tohoto článku.

* * *

Tuto inkarnaci sis zvolil sám

Tvá duše si během mnoha vtělení vytvořila duševní bohatství, získala zkušenosti. Toto duševní bohatství je důležité pro následující životy. Proto jsi zde. Poznatky z tohoto života potřebuješ například na splnění úkolů s přítelem či nepřítelem v příští inkarnaci. Jde tedy o neustálý růst v souladu s tvým životním plánem, životním vzorcem, který sis sám zvolil a vytvořil.

Samozřejmě, že můžeš v životním plánu něco zameškat, například, když se opakovaně vyhýbáš těžkým situacím, konfrontacím, když se před nimi schováváš, nebo se nehýbeš, když jsi ustrnul. Tehdy si něco zmeškal. Když tě pak přivedou do duchovního světa a prohlédneš si uplynulý život, který jsi neuzavřel k úplné spokojenosti, budeš prosit o novou možnost, abys to dohnal.

*** Existuje něco jako hříchy, o nichž hovoří světová náboženství?** (Toto jsou další otázky autora Jana van Helsinga, na které pak Smrt odpovídá:)

Hřích, to je chybná interpretace.

Slovo hřích se zneužívá. Duše jedná na vlastní odpovědnost – ve všem, co činí a nečiní. Co vykoná v nedobřem, co udělá sama sobě a druhým. To, co způsobí druhým, je čin a to, jak s tím bude nakládat později, se přebírá v usmiřujícím rozhovoru, který vede se svým andělem strážným.

Myšlenka, že lidé jsou hříšní, a také myšlenka dědičného hříchu je však příliš lidskou a velmi dogmatickou interpretací.

Důležité je, že prativorce netrestá člověka za jeho činy. Když si s andělem strážným prohlédl život, sám si rozhodne, jak dá do pořádku to, co způsobil jiným lidem a zvířatům. Proto se může stát, že v dalším životě bude chtít zakusit bolest a žal, který zapří-

činil jiným, aby to urovnal a zároveň se tak i něco naučil.

Když si duše vybrala pro další život tělesnou vadu nebo chudobu, není to trest od Boha, zvolila si to sama.

Nebude se to líbit lidem, kteří rádi hledají vinu u jiných, protože jsou příliš slabí nebo líní, aby hledali příčiny u sebe. Na skutečnosti to však nic nemění. Je to tak.

Proto se lidstvo dělí na duchovní elitu a hlupáky. Ti, kteří se chtějí učit, zažijí start katapultem, protože jdou v souladu se vzestupnou energií Země. Ti druzí se zcela zhroutí do bezednosti.

*** Smiřující rozhovor, je to dialog, který vede duše s andělem strážným, když přijde do takzvaného nebe?**

Je to tak. Samozřejmě, můžeš vést smiřující rozhovory i s nepřítelem, tedy s duší některého „protivníka“ z minulého života. Ale i tehdy je přítomen anděl strážný.

*** Vše je tedy dobře uspořádáno a běží podle plánu?**

Vše je řízeno nekonečnou božskou energií. Základem všeho živého je vzorec, spočívající v zákonitostech, na jejichž základě dostane každý zpět to, co vyslal. Když někoho někdo podvedl, jednoho dne bude podveden on. A naopak, když rád daruje, bude obdarován a většinou dostane více, než sám dal. Takový je zákon.

*** Můžeme na závěr říci, že Stvoření je velký proces učení a vývoje, zrání a růstu...?**

Je to věčný proces příchodů, odchodů, zrání a růstu. A také stagnace – protože i to k tomu patří, neboť existují bytosti, které nechťejí jít dál. Stvoření je věčný, nekonečný, člověkem jen v malé míře prozkoumatelný projekt. Po jistou hranici ano, pak se však bohužel do toho míchají lidské výklady, které tento obraz trochu rozmazávají.

*** Co bys nám, pozemšťanům, poradil? Co můžeme udělat pro to, abychom žili mírumilovně? Nebo co bys nám radil – tak obecně?**

Jednoduše LÁSKU, jen lásku ve všech segmentech života. To by bylo mé přání určené Zemi.

*** Jak je to s dušemi, které nesplní svůj životní úkol, životní cíl, jenž si předsevzaly před narozením?**

Hledí na svůj uplynulý život a vidí, že nemají vysvědčení. Další postup závisí na tom, zda chtějí v našem světě získat vysvědčení. Je to možné, a tak vedou s jinými dušemi, s nimiž si s konečnou platností nedořešily konflikty a zkoušky, usmiřovací rozhovory. Může

jít například o rodinného příslušníka nebo o konkurenta v práci. Mohou být případně ještě na Zemi. Nebo požádají o nový život se stejnými úkoly. Rozhodnout o tom mohou samy duše.

*** A co se stane s dušemi, které své úkoly splnily?**

Dostanou další. Mohou spolu s andělem strážným a dalšími duchovními průvodci cestovat různými sférami duchovního světa, zdržovat se v nich, učit se, studovat, nebo jít dál a hledat si něco jiného. Pokud má duše například zájem o vědecké záležitosti, dovolí jí pobýt nějakou dobu na úrovni, kde jsou tímto směrem orientovány duše a duchovní bytosti, a pak se znovu inkarnovat a vědecky působit na Zemi nebo na jiné planetě.

Někdy je vyšlou na jinou planetu, když je tam v konkrétní oblasti někdo potřebný, aby působily jako dárci světelného impulsu. Může jít například o inkarnaci do postavy zahradníka. Když duše nastoupí svou životní cestu podle plánu – což se jí podaří, pokud se řídí intuicí – je možné, že vyšlechťí nějaký nový rostlinný druh, objeví novou léčivou bylinku, nebo začne s úplně novým způsobem pěstování. V tomto směru má všechny možnosti otevřené. Toto ať slouží jako příklad.

*** Když má tedy duše za sebou, řekněme, dvanáct životů jako voják nebo lékař, může se pak rozhodnout, že bude například obchodníkem...?**

Může. Duše se však ze svobodné vůle může i rozhodnout, že se stane žebrákem. Možná si řekne: „Tentokrát si přeji osud žebráka nebo tělesně postiženého, hluchého, němého, slepého nebo všechno toto najednou, chci získat tuto zkušenost.“ To pak může.

K výběru těchto těžkých inkarnací jsou většinou pozvány i duše rodičů, protože ty se kvůli postižení dětí musí částečně učit více než sami postižení. Je to služba lásky – duše vezme na sebe takové omezení, aby učila své okolí pokoře. Je však samozřejmě také možné, že duše zapříčinila v minulém životě postižení jinému člověku a v nové inkarnaci se rozhodne toto omezení vzít na sebe, aby zjistila, jaké to tehdy pro tu druhou stranu bylo, jak se tento člověk cítil.

*** Ale duše, která splnila svůj úkol, se už inkarnovat nemusí?**

Nemusí. Když chce, může. Rozhoduje o tom jen ona sama. Kromě situací, kdy se jedná o velmi závažný případ, například, že duši v jejím celkovém duševním řádu ještě chybí jistá specifická zkušenost. V takovém případě by se měla chopit příležitosti a znovu se inkarnovat, aby si celkový obraz ucelila.

Jan van Helsing